

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014) Tekst: Romeinen 8, 31 Huwelijksdienst

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 25 : 1 en 2**
4. **Gebed**
5. **Schriftlezing : Romeinen 8 : 31 – 39**
6. **Zingen : Psalm 63 : 2 en 3**
7. **Tekst : Romeinen 8 : 31**
8. **Prediking**
9. **Geloofsbelijdenis door het zingen van Gezang 161 : 1 – 4**
10. **Huwelijksformulier**
11. **Na ‘ja-woord’ zingen Gezang 164 (canon) (2 maal)**
12. **Inzameling van de offergaven**
13. **Slotzang: Gezang 141 : 1 – 3**
14. **Zegen**

Geliefde gemeente van onze Heer Jezus Christus, bruidspaar, familie, gasten, broeders en zusters,

Een trouwdag. Het is ergens een vat vol tegenstrijdigheden als je er eens op enige afstand naar gaat zitten kijken. Wat vandaag de dag niet zo moeilijk is met al die real-life televisieprogramma's over bruiloften en de voorbereiding erop. Want het moet de mooiste dag van je leven zijn. Dat is in ieder geval de inzet. Maar om het de mooiste dag te laten zijn, wil bijna ieder bruidspaar, in ieder geval menig bruid, dat alles tot in de puntjes geregeld wordt. Tot minimaal drie cijfers achter de komma. Zeker in de Verenigde Staten hebben ze daar een handje. Alles moet gerepeteerd worden. Iedereen moet tijdens de plechtigheid op de goede plaats staan. Om eerlijk te zijn ben ik blij dat wij dat hier niet zo doen. Want ik zou daar weinig zin in hebben. In een generale repetitie voor een kerkdienst.

Het tegenstrijdige zit hierin. Als je alles zo perfect wil hebben, en alles zo perfect moet gaan, dan is op de trouwdag zelf je aandacht waarschijnlijk helemaal verkeerd gericht. Want de kans is groot dat je als bruid of bruidegom zo bezig bent met de vraag of alles wel goed gaat, dat je vergeet om te genieten. Want om echt te kunnen genieten moet je juist de dingen los kunnen laten. **[Echt genieten trouwdag]** Dan moet je je vrij en onbekommerd in het feest kunnen storten. Waarbij je alles gewoon op je af laat komen. De mensen, de dingen die gebeuren, en vooral de vreugde die je als bruid en bruidegom aan elkaar mag beleven. Die je mag beleven omdat je over en weer aan elkaar hebt beloofd dat je voor de rest van je gezamenlijk leven je de ander wilt omringen met liefde en zorg. Want dat is toch het hele idee van het huwelijk. Dat je samen wilt genieten van God en van de liefde die Hij jullie in elkaar geeft. Want dat is toch wat we geloven. De Heren heeft jullie bij elkaar gebracht en jullie harten voor elkaar geopend.

Want jullie kennen elkaar natuurlijk al even. Jullie hebben vele jaren op nog geen honderd meter van elkaar gewoond. Jullie zitten al vele jaren in dezelfde kerk. Maar een paar jaar geleden kregen jullie pas echt oog voor elkaar en kregen jullie elkaar lief. Om in de afgelopen jaren te ervaren dat jullie liefde voor elkaar verder groeide. Om dan vandaag van die liefde een vaste band te maken die jullie zijn aangegaan voor het leven. Een reden voor dankbaarheid tegenover God. **[Dankbaar liefde]** Een reden voor een groot feest. En dat geven jullie ook vandaag. Een groot feest omdat jullie de blijdschap die jullie voelen met veel mensen willen delen. En zelfs hier in de kerk is te zien met

hoeveel aandacht deze dag is voorbereid. Met bijvoorbeeld die rozetten op de hoeken van rijen. Juist aan deze details is te zien hoe belangrijk deze dag voor jullie is. Want zo is het toch als iemand veel voor iets over heen, dan geeft dat aan hoe belangrijk dat voor hem of haar is. En dat brengt ons dan bij de tekst van vanavond.

Een tekst die een beetje merkwaardig begint als je hem op zichzelf bekijkt. Want hij begint met de vraag: 'wat moeten wij hier verder over zeggen?' De vraag verwijst terug naar wat Paulus hiervoor gezegd had. We hebben dat niet gelezen bij de Schriftlezing, dus ik stel voor dat we dat nu doen. U kunt dat meelezen op het scherm. **[Romeinen 8]**

'En wij weten dat voor wie God liefhebben, voor wie volgens zijn voornemen geroepen zijn, alles bijdraagt aan het goede. Wie hij al van tevoren heeft uitgekozen, heeft hij er ook van tevoren toe bestemd om het evenbeeld te worden van zijn Zoon, die de eerstgeborene moest zijn van talloze broeders en zusters. Wie Hij hiertoe heeft bestemd, heeft Hij ook geroepen; en wie Hij heeft geroepen, heeft Hij ook vrijgesproken; en wie Hij heeft vrijgesproken, heeft Hij nu al laten delen in zijn luister.'

Hier worden allerlei grootse daden van God beschreven. Paulus begint met een geruststelling voor de kinderen van God. Namelijk dat alle dingen in het leven meewerken ten goede in het leven van de mensen die God liefhebben. In het leven van de mensen die God naar zijn voornemen geroepen heeft. Paulus gaat vervolgens deze zin nog een keer rustig na waarbij hij de elementen wat uit elkaar trekt en laat zien hoe ze met elkaar verbonden zijn. Het begint bij het feit dat God mensen heeft uitgekozen. Hij heeft ze uitgekozen om het evenbeeld te worden van zijn Zoon. **[God doet grote dingen]** Dit woord 'uitgekozen' heeft al heel wat gelovigen in grote moeiten gebracht. Omdat ze vervuld zijn van de vraag of zij nu ook zelf uitgekozen zijn. Want als je dat niet bent, wat heeft het dan voor zin om te willen geloven. Dat gaat toch niet lukken. Want God heeft toch al besloten dat Hij niet met je verder wil. En helaas vinden we nergens in de Bijbel of ergens anders in de wereld een lijst met daarop de namen van de mensen die God heeft uitgekozen en dus hangt er altijd die beklemmende vraag boven ons hoofd: ben ik wel uitgekozen? Over dit onderwerp zou heel veel te zeggen zijn, en daar is vanavond geen ruimte voor. Toch wil ik er wel iets van zeggen. Hoe vindt je op dit punt nu rust in je leven? Zeker nu God ons niet een lijst laat zien waar onze naam op staat.

Om te beginnen moeten wij goed tot ons door laten dringen waarom God mensen heeft uitgekozen. Dat is niet vanwege die mensen zelf. Niet vanwege hun bijzondere kwalitei-

ten. Het is een heilloze weg om in jezelf de grond te vinden waarom God met jou verder zou willen. Ga je op die toer, dan zul je alleen maar redenen vinden voor God om ons niet uit te kiezen. Want we zijn trots, vaak ongehoorzaam, in ons hart zit veel boosheid en zonden. Als basismateriaal zijn wij allemaal ongeschikt om Gods kinderen te zijn. Wat is dan voor God wel de grond waarop Hij mensen uitkiest? Die grond ligt in het hart van God. **[De grond in God]** En die grond heeft niet zozeer met mij te maken, maar met God zelf. Onze uitverkiezing is geen beloning voor onze werken, maar onze uitverkiezing is een beloning op het werk van Jezus Christus. Mensen worden uitgekozen om de vrucht te zijn op Christus' werk. En Christus komt juist tot zijn eer als die mensen gered worden van wie je het niet zo verwacht. Niet de mensen die wijs zijn in de ogen van de wereld worden gered. Niet de machthebbers en de aanzienlijken. Maar Jezus kiest vissers, tollenaars en andere eenvoudige mensen uit om zijn apostelen te zijn. Jezus kiest de meest fanatieke vervolger van zijn kerk uit om apostel te worden onder heidenen. Het is zoals Paulus aan de broeders en zusters in Efeze schrijft in hoofdstuk 1 vers 5 en 6. Daar schrijft hij namelijk: 'en God heeft ons naar zijn wil en verlangen voorbestemd om in Jezus zijn kinderen te worden, tot eer van de grootheid van Gods genade, ons geschonken in zijn geliefde Zoon.' **[Tot eer van genade]**

Vanuit die uitverkiezing gaat God verder. Want Hij heeft die mensen uitgekozen met het doel dat ze het evenbeeld te worden van zijn Zoon. Dat is het grote plan dat God met zijn uitverkorenen heeft. Een enorm voorrecht. Maar dat plan, moet zoals elk plan wel uitgevoerd worden. Anders blijft het niet meer dan een plan. En het begint ermee dat God zijn uitverkorenen roept. God nodigt uit om met Hem in liefde te leven. Maar dan is God nog niet klaar. Hij spreekt zijn uitverkorenen ook vrij van hun zonden. Daar ga ik straks nog iets meer van zeggen. En wie Hij heeft vrijgesproken die laat Hij ook nog eens delen in zijn heerlijkheid. God steekt dus ontzettend veel energie in zijn uitverkorenen. Want zijn plan moet werkelijkheid worden in het leven van deze mensen. Dus we hebben een God die ontzettend veel liefde, tijd en energie in zijn uitverkorenen steekt.

[Zichtbaar in Gods werk] En ook al weten we niet of we of onze naam op de lijst van de uitverkorenen staat, maar wat we wel kunnen ervaren is de liefde en de energie de Here in ons investeert. Als ik zie dat ergens grond bouwrijp wordt gemaakt. Palen in de grond worden geslagen. Een fundament wordt gelegd. Muren worden gemetseld. Moet ik dan nog eerst het bouwplan zien om te weten dat daar iets wordt gebouwd? Ik heb de lijst

met uitverkorenen ook niet ingezien, maar ik weet wel hoe heerlijk God in mijn leven bezig. Wat wil ik nog meer?

En nadat Paulus eerst heeft laten zien hoeveel energie in zijn uitverkorenen steekt, volgt die vraag uit jullie tekst. 'Wat moeten wij hier verder over zeggen? Als God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn?' Ja, als God zoveel energie in ons steekt, die grote God van hemel en aarde. Wat zul je je dan nog zorgen maken! **[Waarom nog zorgen?]** En als je dan ook nog eens bedenkt dat God zelfs zijn eigen Zoon gespaard heeft, maar Hem omwille van ons heeft prijs gegeven aan de dood. Aan de haat van mensen. Zoals hij in het volgende vers schrijft, wat zul je dan nog bang zijn? Als God zo'n hoge prijs voor je heeft betaald en we dus blijkbaar zo kostbaar zijn in zijn ogen, dan is het dwaasheid zijn om te denken dat God ons vervolgens zo weer zou laat vallen. Of zomaar weer overgeeft in de macht van de duivel of wie dan ook. Als iemand de woorden liefde en trouw met hoofdletters schrijft, dan is Hij het wel.

En dus kun je het met Paulus uitzingen en bijna triomfantelijk uitroepen: wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God zelf spreekt hen vrij. Dus wat doet het er toe als mensen je aanklagen. Wie zal hen veroordelen? Als Jezus Christus je advocaat is bij God, dan hoef je niet bang te zijn dat je veroordeeld wordt. En wat zal ons kunnen scheiden van de liefde van Christus. Die liefde die zo groot is dat Hij zijn leven voor ons heeft overgegeven in de dood. Wie of wat is er sterker dan Jezus Christus, die de macht heeft over hemel en aarde? Ja, dan kun je met allerlei ellende in dit leven geconfronteerd worden. Ellende die pijn doet. Ongetwijfeld. Maar die je niet scheidt van de liefde van Jezus Christus. De liefde van Christus, daar kan niets of niemand jullie van scheiden.

In dat geloof, in dat vertrouwen, Derk en Josefien, zijn jullie vandaag getrouwd. Hebben jullie elkaar jullie liefde beloofd. Wat er ook gebeurt in jullie leven. En niemand van ons kan daar veel zinnige dingen over zeggen. Ja, jullie zijn begaafde mensen en naar de mens gesproken hebben jullie een mooi toekomst voor je. Maar niemand weet welke weg de Here met jullie zal gaan. Maar één ding is zeker: onze Heer Jezus Christus zal altijd aanwezig zijn met zijn liefde en zorg. Wat wil je nog meer. De onuitputtelijke bron van Gods liefde zal altijd ter beschikking staan. **[Rust toekomst]** Dus ook als de liefde van de ander wat minder is gedurende een bepaalde tijd, dan is er nog altijd de liefde van Christus, waar je uit mag putten. Als jullie maar altijd uit die bron blijven putten, dan kan jullie liefde voor elkaar niet stuk. Dan hoeven jullie je ook geen zorgen

te maken over de vraag of jullie de beloftes die jullie elkaar vandaag gedaan hebben, zullen kunnen vervullen. Wat zullen we hier verder over zeggen? Als God voor jullie is, wie kan dan tegen jullie zijn?

Amen